

LICHTAN (1) *sb m*

a *pochylone*.

sg [N lichtân.] ◇ A lichtân.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. oraz XVIII w. s.v. lichtować; poza tym XVII i XIX w.: lichton.

Mały statek wodny służący do ładowania i wyładowywania towarów z dużych statków (z niem. Lichter a. Licht(er)kahn): [Są też tam 2 szkucie zamkowe i lichtan, które oddano po śmierci nieboszczyka p. Borka staroście dzisiejszemu. LustrRaw 32; Mercatores frumentorum: [...] Romatowski 1 scapham et lichtan. InwBiskWłocł 2.]

W połączeniu szeregowym: Ty [Wisło] łzkutę/ lichtan/ batę/ y nawy rozne/ Traffty/ komięgi/ dźwigalż nigdy nie prozne. RybGęśli D2v.

Cf [LUTAN]

KN